

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philosophia Aristotelica - Cod. Ettenheim-Münster 289

Aristoteles

[S.l.], [17. Jahrh.]

Caput 5tum

[urn:nbn:de:bsz:31-130062](#)

Si autem rediremus: ab peccatum est adibile per leviorem et peccatum
est, ergo ira est adibile deo.

Caput sicutum -

De regulis bono consequentia.

Prima. ex seculo sum sequitur verum. probat. solis evidenter duorum
inter se in syllogismo affirmatur. quod est identitas duorum in syllo-
gismo in primis identitas duorum in etiam sylloge. etiam est vera
identitas in media duorum inter se. si est vel falsus in primis
cum etiam identificatur. in syllogismo in conclusione dicitur que-
luscum in syllogismo negationes. si duo in primis distinguuntur
in sylloge distinguuntur in conclusione inter se.

Secunda. ex sylloge sequitur syllogismus verus. prout constat. de vero
probat. possumus per syllogismum vel errorum intellectus deo alio
realiter inter se identificata in primis affirmare etiam et quo
cuiusque est id est inferre ilorum identitatem inter se. si autem
ex sylloge sequitur verum. scilicet: si hoc est hoc et hoc
est ergo.

Dicitur tamen est identitas duorum inter se qualis est identitas ilorum in
sylloge. Ad hoc in sylloge bene facilius est syllogismus explicatus quod est tamen est
identitas inter haec est explicabilis. Propter etiam vero. Tamen est identitas duorum
inter se qualis in sylloge in primis vera est. Nam syllogismus explicatus. Non obstante
omnino est conclusionem implicata est vel dehaud identitas in sylloge est et dehaud
vera est in conclusione identitas duorum inter se potest autem affirmari
tamen est identitas in primis. et tamen sequitur verum in conclusione.

Sicut etiam est in primis syllogismus non est syllogismus identitas duorum inter se
qualis est in sylloge tamen hoc igitur est syllogismus primus facit inferri
in media et vera identitas duorum inter se sequitur est syllogismus
non est vero ita. Tamen est primus syllogismus syllogismus non est
inferri vera est in media identitas duorum inter se est ita syllogismus non est
syllogismus conclusionis vera est. Ita syllogismus vel sic: tamen vera identitas duorum
inter se est potest inferri materialiter. cum formolite. negotio. ferma
boni horum est conclusionis primis. tamen materialiter sicut syllogismus
negotio. Ita est quod ex syllogismo syllogismus non est syllogismus
potest causari syllogismus conditionatus ex hypothesi sive syllo-
gismus non est vero ita syllogismus.

Tercium et necessarium non sequitur ne syllogismus probat. syllogismus est identi-
tas duorum inter se. qualis cum est vero. quod his primis syllogismus non est ne syllo-

et in conclusione est neoparit: si è aliquis alius sequi posset illud est
vel contingens vel impossibile, si autem ex vero posset sequi folget hoc
vix quod de contingens possit sequi et play inferret in conclusione
quoniam tamen, quia hoc est hoc argumentum: sorge hoc go glade.

65
Sta ex contingenti sequitur contingens vel neoparit, sed in qua late
gut sutorum: sutorum est idem necesse, qui offensio in promptu debet
et affirmari in conclusione; alioquin omni sonore in conclusione
cum posset ita probari, posunt duo aliunde inter se identificata
contingentes, coniungi cum istis in promptu; si autem ex contingenti
sequitur neoparit, in hoc syllogismo: exiquis hinc est hoc pellere,
vix est pellere hoc in lege sutorum ut dixi, id sequi unde quodlibet
neoparit legitime inferre ex ante se contingenti sed idem, quod ad eum
contingentem qui affirmat neoparit, respondebit: vnde bona est hoc illud:
pellere sutorum, hoc est hoc. molariter hoc recte corrigitur, vix est hoc, quia hoc
neoparit propter quod arguitur. Impossibile vero non potest non ex con-
tingenti illud, probat quo identificatur in istis, neoparit et idealificatur
in ea, sed contingencia fallere contingenter idealificatur in isto, ego
et necessario illa idealificatur in ea se. Si autem neoparit idealificatur
in ea se, impossibile est ea hoc modo huiusmodi huiusmodi ex con-
tingenti inferri impossibile. Tisi autem impossibile non posse sequi ex
contingenti. Vero de hoc est solo in defenso loquimur.

Sta ex impossibili sequitur neoparit contingens et impossibile prima
parte, possumus duo aliunde neoparit inter se conexa, et per se
vel sutorum in sutorum in promptu affirmare de istis, quod sequitur,
essentialiter et neoparit distinguuntur in hys logis, vix hoc est hoc,
vix hoc est alius, vix hoc est alius. Et altera pars est tempore modico hoc
syllogismo: vix agitur est dolo, vix hoc est agitur, vix hoc est dolo, debet.
In promptu impossibile in isti capitulo explicit non contingenter si et
explicare non posse neoparit obtrahendo scilicet ab ista sententia,
cum in conclusione inferre obtrahendo scilicet ab ista sententia, quod tam non
fugiat affectu in promptu, et consequenter sententia hoc sententia, scilicet
propter syllogismi debet esse: explicit aliquis agitur et vix agitur qui explicit,
est dolo, explicit aliquis hoc est vix hoc qui explicit, est agitur vix explicit,
aliquis hoc est vix hoc qui explicit est dolo.

Sed hys aliqui non dant, quod ex impossibile per leges non continent
legem, neppur quodlibet est, sed hys sicut pellere non potest go felix hoc est
sutorum. quod sequitur sutorum et sutorum, vix pellere est in angulo. Solo
lures solitaires, go pellere habet regum quod autem illa inferri posse.

eroborat eis. Si dixerit hoc contradictoria ad hoc concordantia sit vera:
 solus est sol et lumen, lumen et horum et vera, et longe syllogismus, vel
 eis, vel per se habet rationem sed per lumen, quod per se habet rationem, non
 prius concipi potest: nam ergo, ad hoc et vera sit syllogismus dividitur in malum et
 bonum, sufficiunt enim manifestatio et verum, sed non enim est verum quod sol agit.
 Hoc est bona, conclusio autem legatione inter se, quod illa est bona quando
 autem actus regat id fieri, potest autem cum tunc loqui de nostra ratione
 non potest nisi impossibiliter. Huius tamen regoncipi potest ut longe ab bona
 et dixerit requiri ad bonum rationem in genere, et longe ab eo modo
 concendi, cum entia vel longum effectus cum causa vel longum causa
 cum effectu, genere speciem, definitio ad definitum est: quod concordio
 in reprobatione dicitur exemplum. Unde dixerit: Non rationem esse bonum: bonum
 est opus, quod potest longa auctoritate recte ratione. Logos fridit, quod sely canat.
 Sed et ratiocinio hoc citem debere, deciderat qui votat.

Quare in hoc syllogismo quicunque ridet est hoc, ut peccoribus, quod
 hoc neque rationem qua latere semper in ostendit contingens, quod sed ista
 regula. Quod si dico at hoc est taliter est logos, quod est hoc est latius semper
 ex vero folget. Q: ad hunc rationem videtur sequitur malicie, et forma
 altera, ut formulariter sequatur, debet syllogismus ita exponi: quicunque
 ridet est hoc est latius, peccoribus, quod est hoc est latius. ad idem videtur
 sequitur inadproprie hoc ex solo concreto sic adprobato sententia V.

Quare et hoc longe hinc syllogismus excellit et coloratum, et obtemperans
 et corpus, quoquid colorum est coloratum. Pro quoqua in conclusione
 plus latiorum quam in propriis filiis significativa colorum.

Quare et hoc pars debilior est contingens, quam neque rationem quod ex
 contingenti et sequitur neque rationem quia contingens sequitur pars
 debilior. Q: atmo p: ostendit quia contingens plus afflora
 quam neque rationem ad eum feliciter significativa alio illo profer
 pro data significativa et contingens. Q: et hoc ratiocinatio ostendit p: contingens
 probalitionem dicto conclusio sequitur partem debiliorum in queribile
 et qualitate hoc in aliis V.

Quare ato in hoc syllogismo ac utrumque est hoc atque utrum
 quod ostendit est hoc proprio sensu contingens et conclusio impossibiliter
 quod solum potest significari contingens. Quod ostendit sensu significans
 agentem si sensus significans est. si solum pro eodem tempore V:
 impossibile est et velut curiosus sit hoc si est solum significans curiosus.

67

Videbis. quod collingens post filii folium, quod si ex collingantur.
sequis collingens post filio sequi folium. Sed etiam collin-
gens post filium absoluere nisi facta hypothesi. Quod autem
facta hypothesi quod debet aliud collingen sequi plantam. post
absoluere non potest ratione autem quod sibi regnari non est
non est ratione. Notabiliter enim hinc ex collingenti tenui portu
reparium, in se ex ipso regnari sequi posse et sequi collingens
potest quod collingens possit filii folium es fieri. Vero post filii sequi
folium. quod autem ex impossibili sequi possit reparum fili
non per accidens ut pater considerandi regula.

Caput VIII

De syllogismo expositoriis exponibiliis.

Et hypotheticis copularibus disjunctis.

et conditionalibus.

Syllogismus expositoriis est cum modis longis & singularibus ut haec
habet tribus, prout est hic modus sibi divina pietatis uita nullus
hunc syllogismum & fundari in principiis logiciis sit et suorum
discretivis rationes sed cum modis modis regni proprie dictionis
et distinctionis et ideo solent syllogismi non habere suum fundari
in principiis relativis in deinceps absolute & tales distinctiones
medio rebus res ipsa sueretur deinceps habens ratione
divina ex illo, quod patrem filio omnia regni regnum dicere quid quid
notum divina est quoad capitolo est & filio sed de his non regnat.

Syllogismus exponibiliis est cum via de utramque promissa debet exponi
proposito recte ea quo distinctione etiam capite etiam de enuncia-
tione exponibili. Divisa quia syllogismi exponibilius sicut videlicet
habet tres, alioquin filio colorare quod sit rebus & coloribus,
rebus bonis & mali discernendi haec sit, bene filius ei bonos
cum syllogismum formaliter secundum inseparabilem. In hunc syllo-
gismus est boni. Cum hoc est taliter est ratiocinale & ratio de ratiocinale est hoc.
Hoc est nihil aliud nisi ad distinctionem. Tertius enim est in maiore, et ratiocinale
est hoc. Ibi est ratio quod in conceptione syllogismi exponibilius partim in
enunciata & partim ponente etiam nisi ita fuerit non tam absolu-
tamente, unde nolam est hic syllogismus. multa copia est rationibus,